# SANG

i Anledning af

# THORVALDSENS

# Hjemkomst.

Mel. Rolf Skattekonge etc.

Höjt Guders Haller hvælved sig
Om nordisk Strand
Og Asers Sönner, födte fri,
I Fædres Land;
Dem *Odin* gav fra Æthrens Blaa
Sin Guddomsaand;
Fra Tordners Mulm dem *Thor* böd gaa
Med stÿrket Haand.
Saa vunde de Nordboer Jorden.

Sin luune Glands fra gÿlden Sol
Dem *Freÿer* gav,
Men *Gerda*, end ved iisnet Pol,
Sit Straalehav;
Og Nattens *Freÿa* klar og mild
Gav Elskov Held,
Da nærtes hellig Huldskabs Ild
Paa Mark og Fjeld.
Saa vunde de Nordboer Jorden.

Mod Stormes Vold paa vilden Hav
Dem skjærmed *Njord*
Og blid han Söens Scepter gav
Sin Slægt fra Nord.
Höjt gjalded *Brages* Harpeklang
Om Klodens Rund
Og Nordens Heltes Sejersang
I Sÿdens Lund.
Saa vunde de Nordboer Jorden.

De Guder svandt for sÿdlig Tro,
Os vinked Fred;
Ej meer vi fjærne Frÿd og Ro
Fra fremmed Bred —
*Idunna's* Gave, evig huld,
Dog öjne vi
Og *Asers* Sön ved Æblets Guld
Udödelig.
Saa vinde de Nordboer Jorden.

Mildt straaler her dets Himmelglands
I festligt Lag
Og laaner *Roma's* Laurbærkrands
Sit Lÿs i Dag.

*Vÿlundurs* Frænde vunden er
En værdig Lön:
Sin störste Kunstner Kloden seer
I *Thorvalds Sön*.
Saa vinde de Nordboer Jorden.

Höit jubler *Dana:* Danmarks Prÿd!
Velkommen her!
Selv Islands Klipper ÿde Lÿd
Dets Ætling kjær;
Saa Bröder! fro paa Fædres Vis
Dig hilse vi;
Ved Dig, som Du, blir Danmarks Pris
Udödelig.
Saa vinde de Nordboer Jorden.

*Finn Magnusen.*